

Editorial

Το δεύτερο τεύχος του δέκατου τόμου του εκπαιδευτικού κύκλου φιλοξενεί 29 νέα άρθρα, τα οποία καλύπτουν θέματα που αφορούν στη γενική και ειδική εκπαίδευση και ειδικότερα σε θέματα παιδαγωγικής και διδακτικής μεθοδολογίας, στην εξ αποστάσεως εκπαίδευση κατά την περίοδο της πανδημίας, καθώς και στη διοίκηση της εκπαίδευσης.

Η έκδοση αυτού του τεύχους συμπίπτει χρονικά με μία μεταβατική περίοδο για την εκπαίδευση, όπου μία σειρά από καινοτομίες και αλλαγές αναδύονται όχι μόνο σε θεωρητικό αλλά και σε πρακτικό επίπεδο. Τα Νέα Προγράμματα Σπουδών και η προοπτική του πολλαπλού βιβλίου, που από την αρχή του έτους βρίσκονται στο προσκήνιο, ενισχύουν το όραμα της πραγμάτωσης ενός αποτελεσματικού, καινοτόμου, δημιουργικού και αειφόρου σχολείου. Συνάμα, μία σειρά από μαζικά ανοιχτά επιμορφωτικά προγράμματα του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής, έρχονται να συμβάλλουν στο αίτημα όχι μόνο της εισαγωγικής αλλά και της διαρκούς επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών, μέσα από μεθόδους σύγχρονης και ασύγχρονης τηλεεκπαίδευσης. Την ίδια στιγμή, η έννοια της ποιότητας στην εκπαίδευση, παύει να αποτελεί μία θεωρητική καθαρά προσέγγιση, καθώς πλέον εμπεριέχεται στις αρχές και στη φιλοσοφία ενός νέου νομοθετικού πλαισίου για την εκπαίδευση, στο οποίο νέοι ρόλοι και θεσμοί, όπως αυτός του Επόπτη Ποιότητας, κάνουν την εμφάνισή τους.

Εκείνο το οποίο απομένει είναι το όραμα και η προοπτική να γίνουν πράξη. Στην κατεύθυνση αυτή η «ηγεσία» μπορεί να παίξει ένα καθοριστικό ρόλο, δεδομένου, ότι κάθε καινοτομία, αποτελεί και μία σύγκρουση με ένα κατεστημένο αρχών, αντιλήψεων και εσφαλμένων συχνά παραδοχών. Στην προοπτική αυτή η εκπαίδευση είναι εκείνη η οποία για μία ακόμη φορά φαίνεται να έχει τον κυρίαρχο ρόλο. Στο πλαίσιο αυτό η ανάπτυξη ικανοτήτων κριτικού στοχασμού συνιστά μια σημαντική παράμετρο για τον σχεδιασμό του περιεχομένου εκπαιδευτικών προγραμμάτων, ικανών να συμβάλλουν στον μετασχηματισμό αντιλήψεων και πρακτικών που αποτελούν εμπόδια στην αλλαγή και στην καινοτομία.

Στην ανάπτυξη ικανοτήτων κριτικού στοχασμού οι εκπαιδευόμενοι και οι πρακτικές πλευρές της ζωής τους τοποθετούνται στο επίκεντρο. Οι εμπειρίες των ατόμων θεωρούνται, πηγή γνώσης, καθώς η εκπαιδευτική διαδικασία βασίζεται σε βιώματα και πρακτικά ζητήματα των εκπαιδευομένων, δίνοντας προτεραιότητα στις προσωπικές τους εκπαιδευτικές επιλογές. Πρωταρχικός στόχος της κριτικής εκπαίδευσης είναι η ενδυνάμωση ατόμων και κοινωνικών ομάδων ώστε να μπορούν να εκφράσουν τη δική τους κοσμοθεωρία, αντικρούοντας την επιβολή της κυρίαρχης ιδεολογίας ως αυτονόητης και μοναδικής.

Στον προβληματισμό αυτό που αποκτά πλέον ένα ξεχωριστό νόημα και περιεχόμενο, ο εκπαιδευτικός κύκλος φιλοδοξεί να συμβάλλει, αναδεικνύοντας την επιστημονική γνώση και την έρευνα στον ευρύτερο κύκλο των αντικειμένων του παρέχοντας στην εκπαιδευτική κοινότητα άμεση και ανοικτή πρόσβαση στο περιεχόμενό του.

Σπύρος Κιουλάνης